

efter at man har hørt saa mange tale om, at det finansielt vil være en udmærket Forretning at bygge Rystbanen. Jeg vil i Jærnbaneager blive anset for en Mand, der ikke holder Traditionerne i Hævd. Lad gaa; men jeg er vis paa, at den Bane betaler sig ikke, thi det eneste eller en stor Part af den Trafik, Banen faar, saa vel af Gods- som Persontrafik, tager den selvfølgelig fra den nu bestaaende Hillerødbane; de to Baner komme til at dele den Smule Trafik, der er mellem Helsingør og Rjøbenhavn. Men saa kommer den ny Rysttrafik til. Ja, den Rysttrafik vil blive overordenlig ringe i alt Fald for de 3 Mil, der ere nærmest Helsingør. Deroppe vil den store Trafik blive den gennemgaaende mellem Rjøbenhavn og Helsingør; først længere nede kommer den store Rysttrafik til, den Trafik, som mellem Rjøbenhavn og Klampenborg er udbilket overordenlig, og som jeg er sikker paa, ogsaa vil trække længere ud, naar Banen bliver ført længere ud. Men disse Betragtninger føre mig til at oplæse det Spørgsmaal: Vilde det ikke være rigtigst, om vi lod denne store Plan om en Rystbane falde og i Stedet for begyndte at tænke paa at forlænge Klampenborgbanen? Jeg tror ikke, som jeg sagde før, at Rystbanen bliver vedtagen, før vi faa Anlægssummen reduceret til en Pris, som dette Ting vil finde antagelig. Den her beregnede Pris kan selvfølgelig forsvares, jeg betvivler ikke, at Indenrigsministeren har sine Overflag og kan stille Beregninger op for os, som det er vanskeligt for os læge Folk at imødegaa. Man skal jo have en Del teknisk Indsigt og foretage store Beregninger for at kontrollere det. Men det Beløb, her er foreslaet, tror jeg ikke, at Tinget gaar ind paa, og jeg er noget i Tvivl om, at den meget ærede Indenrigsminister kan faa det længere ned, efter som Udgifterne paa Forslaget, til Trods for de Indvendinger der ere blevne rejste derimod, ere stegne Ar for Ar. Da de ere det, betvivler jeg, at den meget ærede Minister kan faa sine Jærnbaneembedsmænd til at lave et Forslag, som mere tiltaler Tinget end dette, og det saa meget mere som den ærede Indenrigsminister har udtalt noget saadant i Anledning af det Lovforslag, som blev forelagt i Fjor. Der fremkom da de samme Indvendinger, særlig med stor Styrke over for disse Paladser, som skulle bruges til Stationer derude ved Rystbanen, og da udtalte den ærede Minister i Bemærkningerne: „Der er foretaget en Revision af de alt udarbejdede Projekter til Stationsanlæg, men det har ført til det Resultat, at der ikke i disse vil kunne gøres nogen Ind-

skrænkning af større Betydning, naar beretigede Hensyn til Driftens Løb ikke skulle tilfidesættes“. Vi have jo her i alt Fald en foreløbig Udtalelse af den ærede Minister om, at han ikke ved nogen Vej til at faa Udgifterne bragte ned. Men da jeg ikke betvivler, at det ærede Medlem fra Listet og jeg i vore Betragtninger af Rystbanen have en hel Del Meningsfæller her i Tinget, ser jeg ikke lyst paa denne Sag, og jeg tror, at jo længere den bliver her i Tinget, desto færre lyse Sider faar den. Men da jeg indrømmer, at der er Trang til Baneanlæg derude, kunde vi saa ikke tage Forslaget om at forlænge Klampenborgbanen? Det er jo ikke noget nyt Forslag, det har været omtalt tidligere, og saa vidt jeg ved, har Jærnbanebestyrelsen bestæftiget sig en Del med denne Sag. Hvis man kunde tage denne Plan op, og det fra først af var klart for Jærnbanebestyrelsen, at det gjaldt om ikke at lave Overflaget alt for dyrt, anser jeg det for rimeligt, at der kunde blive Enighed om en saadan Forlængelse, for saa vidt da ikke Laaneparagraffer og andre Ting, som man har haft at slaa med i de senere Aar, lægge Vanskeligheder i Vejen. Jeg vilde for mit Vedkommende i alt Fald ikke have noget imod at vedtage en Forlængelse af Klampenborgbanen ud til Vedbæk eller maaste til Kungälv — længere dog næppe. Det vilde efter al Sandsynlighed være en Bane, der vilde betale sig; særlig vilde Rysttrafikken om Sommeren indbringe ganske antagelige Beløb. Og da der i saa lang Tid har været lovet denne Egn en Jærnbane, og da jeg tror, at dette Banestykke kunde bygges for rimelig Pris, saa anbefaler jeg denne Tanke og henstiller den til den højt-ærede Ministers og det høje Tings Overvejelse. Jeg gaar ud fra, at naar vi fravalde Rystbanen og dermed den gennemgaaende Trafik, bortfalde Motiverne til at lave Pragtbaner, saa have vi ikke Brug for Slotte, thi saa komme Udlændingene ikke for at se paa disse Slotte, undtagen naar de tage i Skoven, og saa se de paa Skoven og ikke paa Bygningerne ved Jærnbanen. Men der er et andet Spørgsmaal, som ogsaa vil komme frem, for saa vidt Ryststjerne skulle have en Jærnbane. Skulle disse Rystejere stilles heldigere end andre Lodssejere omkring i Landet ved Anlæg af Jærnbane? Bør ikke Beboerne derude i Østjælland give deres Bidrag til Jærnbanen? Skal Nyborg-Ringe have sig en Bane, skulle Beboerne derovre give 80,000 Kr. pr. Banemil; skal der bygges en Bane ude i Vestjælland, er det 40,000 Kr. pr. Banemil — hvorfor skal den rige Egn her oppe nord for Klampen-